

РЕШЕНИЕ

№ 17830

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 09.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **8938** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК, образувано по жалба на Б. А. Г. от [населено място], чрез адв. В. И. – С. 1000, пл.“Р. Д.“ № 4, ет.1, ап.1. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220523002793-091-001-03.01.2024г., потвърден с решение № 905/01.07.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения общо в размер на 8340,38 лева, както следва: за допълнителни задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ в размер на 3 419,40 лв., за осигурителни вноски за ДОО в размер на 1 776,00 лв., ЗО в размер на 1 168,00 лв. и УПФ в размер на 600, 00 лв. за 2021г., и са начислени лихви в размер съответно на 602,99 лв., 384,44 лв., 259,68 лв. и 129,87 лв.

В жалбата се твърди, че РА е незаконосъобразен.Посочва се, органите на НАП са приели, че жалбоподателят е търговец по смисъла на ТЗ, макар и той да е декларирал, че не е извършвал търговска дейност и някой е злоупотребил с данните и подписа му при получаване на наложени платежи от куриерски фирми.Въпреки искането на жалбоподателя и наличие на предпоставките по чл.60 от ДОПК не е била назначена експертиза на подписите при получаване на сумите по наложените платежи.Излагат се и аргументи в насока, че не са налице предпоставките за провеждане на ревизията по особения ред.Излагат се и доводи в насока нищожност на РА.

В Определение № 1935/ 21.02.2023 г. по административно дело № 1575 / 2023 г. на ВАС вярно се посочва: „При настъпване на смърт на страна по делото в хода на съдебния процес, съдът служебно, съгласно чл. 230, ал.1 ГПК вр. чл. 144 ГПК взема необходимите мерки за издирване на

наследниците и конституирането им като страни в процеса.... Ако те не желаят производството да продължи, разполагат с процесуалната възможност да се откажат от или да оттеглят оспорването“.

На основание чл. 227 ГПК вр. чл. 144 АПК на страната на починалия в хода на процеса жалбоподател е конституиран наследника му М. Н. Г., в качеството на жалбоподател.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Н. Г., редовно и своевременно призована, не се явява, представлява се от адв. В. И., който е редовно преупълномощен от адв. К. И., и който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Заявява претенция за разноси по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд София – град, Трето отделение, 81 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р- 22220523002793--020- 001/11.05.2023 г./л.411/, връчена лично на задълженото лице на 29.05.2023 г., издадена от Р. К. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Б., оправомощена съгласно Заповеди №3-ЦУ-869/03.05.2023 г. /л.400/ и №3-ЦУ-905 от 10.05.2023 г./л.409/ на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-379 от 04.05.2023г. /л.407/ на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Б. А. Г. с оглед определяне на задълженията за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ и осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/, универсален пенсионен фонд /УПФ/ и здравно осигуряване /ЗО/ за самоосигуряващи се се за периодите от 01. 01.2021 г. до 31.12.2021 г. Срокът за приключване на производството е удължен до 27.10.2023 г. със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220523002793-020- 002/01.08.2023 г., №Р-22220523002793-020-003/23.08.2023 г. и №Р-22220523002793-020- 004/25.09.2023 г., издадени от М. И. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Б., оправомощена съгласно Заповеди № 3-ЦУ-1997/04.11.2022г. / л. 403/ и № 3-ЦУ-1315/22.06.2023г./л.406/ на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-672/11,07.2023 г. /л.408/ на директора на ТД на НАП С., както и въз основа на Решение за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка / с №Р-22220523002793-098-001/12.07.2023 г. -л.415 / поради прекратяване служебното правоотношение на Р. К. Т. със заповед на изпълнителния директор на НАП- л. 768/

За резултатите от ревизията е изготвен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22220523002793-092-001/10.11.2023 г. връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 13.12.2023г., срещу констатациите на който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключила с РА № Р-22220523GG2793-091-001/03. 01.2024 г., издаден от М. И. А. - орган, възложил ревизията, и П. Г. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП, Б. - ръководител на ревизията, връчен на 15,04.2024 г. лично на ревизираното лице. Установени са допълнителни задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ в размер на 3 419,40 лв., за осигурителни вноски за ДОО в размер на 1 776,00 лв., ЗО в размер на 1 168,00 лв. и УПФ в размер на 600, 00 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка, с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер съответно на 602,99 лв., 384,44 лв., 259,68 лв. и 129,87 лв. Общо задължения/ главници и лихви/ в размер на 8 8340,38 лв.

РЛ Б. А. Г. бил местно физическо лице, по смисъла на чл. 4, ал.1 от ЗДДФЛ, което на основание

чл. 6 от с. з. е данъчно задължено за доходи, произтичащи от източници в Република България и в чужбина.

За данъчната 2021 г. Б. А. Г. не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

През ревизирия период за Б. А. Г. са установени данни за сключени трудови договори – безсрочен трудов договор по чл. 67, ал. 1, т.1 от 10.12.2021 г. с работодател Ц. Н.-Ц. Б-1 ЕООД с ЕИК[ЕИК] на длъжност работник монтажник такелажник. При извършена проверка по ЕГН в централизирана база данни справки чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от фирми , не са установени данни за изплатени суми на лицето. При извършена проверка по ЕГН в централизирана база данни свързани лица не са установени данни за дружества. В ИМ на НАП не са установени данни за банкови сметки на Б. А. Г.. За лицето от ИМ справки за деклариран имоти и превозни средства са установени следните данни: подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ от 26.04.2017г. за земя и сграда на адрес [населено място], [улица]/ основно жилище/, подадени декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 01. 01.1998г. за притежавани автомобили „О. кадет“ и „Ф. голф“.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22220523002793-040-001/22.05.2023 г. да представи декларации относно: търговските обекти/ собствени и/или наети/ за 2001г.; за дейностите, които Г. е извършвал за ревизирия период; за ползване на интернет доставчици; за ползване на куриерски услуги; за място на съхранение на базата данни на информационната система за управление на продажбите / собствен компютър – сървър или нает хостинг сървър/; извършвана ли е от РЛ търговска дейност чрез електронен магазин, онлайн платформи /А., eBay и др./, сайтове за обяви, Facebook, Instagram и др. наименование на електронен магазин/и, чрез които се извършват онлайн продажби, период на извършване на продажбите, кои са лицата за контакт с номера; кой е собственик или ползвател електронния магазин / профила в онлайн платформата и кой извършва продажби, чрез него ; от къде са закупвани продаваните в интернет стоки- доставчици, документи за доставка, разходи за закупуването им и др. ; каква е организацията на работата на електронния магазин- регистрация на потребителите за достъп до сайта, начин на приемане на заявките и данните, които се изискват от клиентите при направена поръчка, условията за ползване и сключване на сделките, начина на доставка и заплащане на стоките, рекламации, предлагани в магазина стоки и техните цени, относно начина на разплащане при извършване на продажби чрез интернет- сайт/банкова сметка, чрез платежен оператор/ платформа- как се отчита приходите от клиенти в брой и чрез наложен платеж, начин на осчетоводяване, какви документи се издават от името на Б. Г., РЛ да предостави информация за платените суми от страна на клиентите за всички пратки; писмени обяснения: относно начина на доставка до клиент при извършване на продажби чрез интернет сайт/ кой получава заявка, по какъв начин – по телефон или електронна поща; има ли изплащане на пратки извън територията на страната, свързано ли е с търговска дейност; справка- декларация за банкови сметки за ревизирия период , както и разпечатки за движението по сметките за същия период.

В отговор на ИПДПОЗЛ с изх. №Р-22220523002793-040-001/22.05.2023 г. Г. е представил „декларация- обяснение“/ л. 519, дело/, в която посочил вкл.: „ I . Декларирам, че нямам нищо от изброеното... V. При отваряне на справки от 08.06.2023г. от куриерска фирма Е. , че е видно че съм получил 2367 лв. по наложен платеж за продажба на лични, употребявани вещи и 26 340, 50 лв. за наложен платеж, изплатен на адрес www. Bazar. Vg, който е на СД. Последните стоки за 26 340, 50 лв. за наложен платеж, изплатен на адрес www. Bazar. Vg са продавани за сестра ми за периода от 07.01.2021г. до 12.03.2021 г., която е извършвала продажбите без мое знание за нейна

сметка. Ако се направи справка в Е. ще се установи, че подписите не са мои и не съм изпращал стока и получавал наложен платеж“.Посочено е, че прилага „ справка от 08.06.2023г. от куриерска фирма Е.“.

С протокол № Р-22220523002793-ППД-001 /18.09.2023 г. са приобщени доказателства от предходна проверка за установяване на данни за изплатени суми от куриерско дружество „Е. Е.“, приключила с Протокол № П-22220522175928-073- 001/13.04.2023 в т.ч. писмени обяснения от Г., че не е получавал суми от наложени платежи и пощенски парични преводи за периода 01.01.2021г- 30.09.2022г; не е собственик на стоките, за които се твърди ,че е получавал сумите наложени платежи; не е закупувал стоки и не е собственик на стоки и не е извършвал търговска дейност със стоки..Не разполага с договори и разписки за такива стоки.Не е придобивал/закупувал/ стоки, нито е изпращал такива и не може да предостави данни за доставчици, документи за доставка , разходи за закупуване и др.Не е предлагал стоки за закупуване през Интернет платформи, сайтове, електронни магазини, нито е използвал методи за набиране на клиенти за интернет търговия.Не извършва търговска дейност чрез електронен магазин, сайтове за обяви, Фейсбук и др. Не е извършвал доставка на стоки чрез куриерски фирми, собствен транспорт или по друг начин и не може да посочи имена на куриерски фирми. Приобщени са данните, получени от „Еконт Експрес“ ООД в отговор на връчено Искане за представяне на информация от трети лица, а именно: информация в табличен вид относно получени и изпратени пратки, получени наложени платежи, както и „електронни изявления“, показващи изплащането в брой на наложени платежи.

В предоставените таблици се съдържа информация за подател – номер на товарителница; дата на подаване; офис на подаване на пратката;име, адрес, телефонен номер на подател; вид на пратката и описание на пратката. За получателя се съдържа информация за фирмата/името на получателя; място, адрес и телефонен номер на получателя. За услугата – вида на услугата, количество и цена. За платеца – страна платец, време на изплащането на наложения платеж; офис на изплащане; получател фактура; клиент; служител, доставил пратката

При преглед на представените от куриерското дружество „Е. Е.“ обобщени таблици е преценено, че за ревизирия период /01. 01.2021г. – 31.12.2021г./ са получени наложени платежи на стойност 26 340, 49 лв., като получените НП са в периода м.01.2021г. – м. 04.2021г, за изпращач на стоките и получател на сумите е посочен Б. А. Г.. Констатирано е, че клиентите са заплащали в брой стоките по наложените платежи.Разплащания по банков път няма.

В РА/РД е прието, че според представените таблици и електронни изявления от „Еконт Експрес“ ООД , РЛ се занимавало с занимавало с търговска дейност, тъй като извършвало електронни продажби на козметика чрез пощата, телефона и / или Интернет /Базар БГ/.

Органите по приходите са приели, че Г. е осъществявал търговска дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон, въпреки че не е регистриран като търговец. Съгласно данните, представени от куриерското дружество, предмет на доставките са козметика и хранителни добавки. Констатирано е наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК, поради което на жалбоподателя е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. № Р-22220523002793-113- 001/25.09.2023 г както ИПДПОЗЛ изх. № Р-22220523002793- 040 - 002/02.11.2023г. и уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК След анализ на обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са определили основата за облагане с данъци и осигурителни вноски по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК.

На основание чл. 122 от ДОПК основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ е изчислена, като облагаемият доход, придобит през процесната година / 26 340, 49 / е намален с осигурителните вноски, които лицето с задължено да прави за своя сметка. Определена е годишна

данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 22 796,00 лв. и данък съгласно приложимата ставка от 15% в размер на 3 419,40 лв.

Прието е, че Б. А. Г., в качеството на физическо лице е упражнявал независима икономическа дейност като едноличен търговец, то съгласно изискванията на чл. 4, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е следвало да се осигурява върху избран от него месечен доход, определен между минималния и максималния му размер. При съобразяване с периода на електронната търговия с козметика / 01. 01.2021 г. - м.04.2021 г./, получените наложени платежи в размер на 26 340,49 лв., са определени задълженията за дължимите осигурителни вноски за ДОО в размер на 1 776,00 лв.

Във връзка с чл. 127, ал. 1 от КСО, съгласно който задължително се осигуряват за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд лицата, родени след 31 декември 1959 г., ако са осигурени при условията и по реда на част първа от КСО, органите по приходите са изчислили и дължимите осигурителни вноски за ДЗПО - УПФ за самоосигуряващото се лице в размер на 600,00 лв.

В съответствие с чл. 40, ал. 1, т. 2 от Закона за здравното осигуряване, според който авансовата осигурителната вноска на самоосигуряващите се лица се определя върху месечен доход, който не може да бъде по-малък от минималния размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване и годишно върху доходите от дейността, съгласно справката към данъчната декларация по реда на чл. 6, ал.9 от КСО, с РА са определени и дължимите вноски за здравно осигуряване в размер на 1 168,00 лв.

На основание чл. 113 от КСО и чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени и съответните лихви.

РА е оспорен по административен ред, като в жалбата се твърдяло, че Г. не е извършвал твърдяната търговска дейност и относно обясненията си по т. V е посочил, че той е изискал от куриерски фирми справки и декларирал какво е открил при отваряне на справките, поради което настоявал на посоченото тогава, че няма негови подписи и не е изпращал стока и получавал наложени платежи и е искал назначаване на експертиза. С решение № 905/01.07.2024г. но директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, жалбата е отхвърлена и РА е потвърден.

С решението си директорът на дирекция „ОДОП“ С. е приел, че законосъобразно органите по приходите са определили основа за облагане с годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ и задължителни осигурителни вноски, чрез прилагане на особения ред по чл. 122 - 124а от ДОПК, въз основа на извод за укрити приходи и установени обстоятелства по чл. 122, ал.1, т.1, т.2 и т. 5 от ДОПК, обосновано с констатациите от предхождащата ревизията проверка и установените данни за изплатени на Г. суми от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД. Съответно е приел, че Г. е извършвал независима икономическа дейност и е действал като търговец, поради което приходите от тази дейност следва да бъдат обложени като приходи от дейност на едноличен търговец, независимо, че лицето няма такава регистрация.

Аргументирал се, че от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД са представени справки за изпратените пратки за периода на ревизията, информация за всички получени наложени платежи от лицето. Приложени са електронни изявления, подписани за Г. за получени суми по наложени платежи, съдържащи информация за дата, място, клиент - Б. А. Г., ЕГН, телефонен номер, служител на Е. име и телефонен номер, както и номер на наложения платеж.

Данните от куриерското дружество са изискани и представени при спазване на изискванията на чл. 54, ал. 5 от ДОПК. поради което е налице основание същите да бъдат кредитирани. Посочено е, че в разходните касови ордери фигурират конкретни данни за доставките, по които се изплащат наложените платежи, както и

индивидуализация на лицето, получило сумата.

Посочил е, че съгласно чл. 20 , ал.1 т.11 от Закона за пощенските услуги, пощенските оператори са длъжни да изискват, обработват и съхраняват в сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс идентификационни данни (три имена и ЕГН или ЛНЧ за физическите лица, съответно наименование и ЕИК за юридическите лица), както и идентификационни данни на упълномощено лице, на получатели на суми в брой от наложен платеж, включително когато са получени чрез пощенски паричен превод. Получената информация от куриерското дружество „Е. Е.“ съдържа изискуемите идентификационни данни, на получателя на сумите от наложен платеж, които сочели, че са изплатени именно на Г.. Не можело да се приемат възраженията на същия, че търговската дейност е извършвана от сестра му, доколкото от една страна не са подкрепени с каквито и да е доказателства, а от друга - пратки са изпращани и наложени платежи са изплащани и след смъртта ѝ на 20.03.2023 г.

Не можело да се приеме, че се касаело за инцидентни продажби, а за такива, които се извършват редовно и с цел реализиране на печалба. От друга страна, по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ, търговец е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва покупка на стоки или друга вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид. Дефинирането на едно физическо лице като търговец не следва да се обвързва единствено е наличието или липсата на регистрация по реда на ТЗ. Ако лицето осъществява търговски, сделки, не е от значение дали то е манифестирало или не участието си в тях като едноличен търговец, сделките го определят като такъв, а не то определя сделките като търговски. Обективният критерий са извършените действия, а не кой ги извършва. Именно тази теза се съдържа и в чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ - ако физическото лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец, доходите от стопанската му дейност се облагат по реда на глава пета, раздел II от закона.

Следвало да се съобрази правилото на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, според което в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122. ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства.

По делото са събрани документите от административната преписка, представените от страните и изисканите от съда, вкл. доказателства за компетентност в т.ч. че органите по приходите са заемали съответните длъжности към датите на ЗВР, ЗИЗВР, РА/РД/ л.767 и сл./, допусната е СГЕ.

Към административната преписка са приложени и изпратени със същата копия на Електронни заявления за приемане предаване на суми по наложен платеж, с клиент-получил сумите - Б. А. Г..

Съдът по своя инициатива е изискал информация и документи от „Еконт Експрес“ ООД, относно : Какъв /кой/ е източникът на информация, ползван при създаване на “Електронните изявления” относно данните на единния граждански номер /ЕГН/ на клиента Б. А. Г.; проверена ли е и от кого, и по какъв начин самоличността на лицето, посочено в представените по делото „Електронни изявления“, че е получило суми по наложени платежи през 2021г.; Ако представените „Електронни изявления“, представени на органите по приходите, удостоверяващи приемо – предаване на суми между клиента за получени от Б. А. Г. и служител на „Е. Е.“ представляват електронно

създадени документи да се посочи титулярят/ите на електронния подпис, с който са създадени, като се представят и съответните документи, удостоверяващи срока на валидност на същия/те включително и частта от документите, носеща тази информация относно ползвания/те електронен/ни подпис/си и да се отговори как точно се създават въпросните „Електронни изявления“ за приемо- предаване на суми и пратки между клиент и служител на „Еконт Експрес“ ООД; Как точно са положени подписите над словесно изписаните имена на клиента „Б. А. Г.“ в края на представените „Електронни изявления“ като например дали се касае за дигитализирани подписи, положени посредством техническо устройство, като например използване на специализирани електронни таблети или други технически устройства, при които авторът изписва саморъчния си подпис чрез специална писалка /стилус/ или по друг начин и какъв точно; Да представят документите, касаещи предавани/получавани от клиента Б. А. Г. пратки и/или наложени платежи, товарителници, разходни касови ордери, разписки за периода 01. 01.2021г. – 31.12.2021г.

В отговор, в справка от дружество „Е. Е.“ е посочено, че „Е.“ използва софтуерен продукт за трансформиране на саморъчен подпис, положен върху електронно touch устройство, в цифрово графично изображение и включването му в структурата на документ (Протокола/) във файлов формат pdf . Софтуерът за обслужване на клиенти е приложение на IOS, което е инсталирано на iPad. Приложението на което клиентите се подписват също е IOS апликация, инсталирана на iPad. Електронният подпис не се изпраща отделно, същият се вгражда в електронното изявление PDF и се изпраща на сървър на Е., полага се сертификат и документът се заключава за промяна, същият се съхранява в дата центъра на Е..От справката става ясно, че „Е. Е.“ може да представи обобщените справки и „ електронните изявления“- вече представени в ревизионното производство. В последваща справка от „Е. Е.“ е посочено още, че Е. използва специализиран софтуер „Контеса М.“.В самия софтуер на системно ниво са заложени логики за различните процеси и действия по пратките. На база тези логики конкретно за наложените платежи и парични преводи, при изплащането на същите автоматично се генерират съответно разходен касов ордер за изплащане на наложен платеж и разписка за изплащане на пощенски паричен превод. Според вътрешни правила и политики на Е. Е. служителите били длъжни да идентифицират клиента, посредством документ за самоличност.

По искане на жалбоподателя е допусната СГЕ. Вещото лице е изследвало подписите за „Подпис клиент“ в копията на Електронни заявления — представени от ответника с административната преписка, като непосредствени обекти на изследване са подписите за клиент. За да отговори на поставените задачи експертът е преценил, макар и Е. да използва софтуерен продукт , че тези трансформирани, в цифрово графично изображение, саморъчни подписи, позволяват изследване за целите на експертизата за идентификация на автора им. При сравняването на оспорените подписи с образците от подписа на Б. А. Г. са установени различия по общи /степен на обработеност, наклон, размер, разтегнатост/ и такива по-характерни частни признаци, като : сложност, форма, количество и направление на движение при изписване, относителни размери;форма и направление на движение при изписване на парафа; наличие на допълнителни щрихи; относително разположение на точките на начало, край и пресичане. Установените различия в общите и частните графически признаци между почерка, отразен в оспорените подписи и почерка, отразен в сравнителните образци от

подпис на Б. А. Г. са характерни, индивидуални и в своята съвкупност достатъчни за извода, че в оспорените подписи са се отразили различни писмено - двигателни навици в сравнение с тези в сравнителните образци, т.е., тези подписи не са положени от Б. А. Г.. В заключение, експертът е категоричен, че изследваните подписи за „Подпис клиент“ в копия на Електронни заявления не са положени от Б. А. Г.. Съдът кредитира заключението на ВЛ по СГЕ, като обективно и логично, компетентно изготвено е основава изводите си по фактите на същото. Заключението не е оспорено от страните.

РА е оспорен по съдебен ред. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата. Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Производството по обжалване на ревизионния акт не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер (при съобразяване с чл.160, ал.6 от АПК).

По компетентността на органа, издал РА:

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. В случая РА № Р-22220523GG2793-091-001/03,01.2024 г., издаден от М. И. А. - орган, възложил ревизията, и П. Г. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП, Б. - ръководител на ревизията. В случая със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220523002793--020- 001/11.05.2023 г., издадена от Р. К. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Б., оправомощена съгласно Заповеди №3-ЦУ-869/03.05.2023 г. и №3-ЦУ-905 от 10.05.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП/ който заместник изпълнителен директор е оправомощен със Заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022г. на изпълнителния директор на НАП/ и Заповед №РД-01-379 от 04.05.2023г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Б. А. Г. с оглед определяне на задълженията за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ и осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/, универсален пенсионен фонд /УПФ/ и здравно осигуряване /ЗО/ за самоосигуряващи се за периодите от 01. 01.2021 г. до 31.12.2021 г. Със ЗВР за ръководител на ревизията е определен П. Г. Д.- главен инспектор по приходите, фигуриращ в Заповед №3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП. С Решение с №Р-22220523002793-098-001/12.07.2023 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, поради прекратяване служебното правоотношение на Р. К. Т. със заповед на изпълнителния директор на НАП/ на основание чл. 7, ал.3 от ДОПК

Директорът на ТД на НАП С. е иззел разглеждането и решаването на преписката от Р. К. Т. и е възложил правомощията на М. И. А. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Б., оправомощена съгласно Заповеди № 3-ЦУ-1997/04.11.2022г. и № 3-ЦУ-1315/22.06.2023г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-672/11.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., както и с оглед Решение с №Р-22220523002793-098-001/12.07.2023 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка.

Компетентността на административния орган представлява кръгът въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. АПК в чл. 4, ал. 1 прогласява принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждаат правни последици. Без значение е дали е нарушена материалната, местната или компетентността на органа по степен. С Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по т. д. № 2 по описа за 2024 г. ОСК на ВАС е дал отговор точно на въпроса, поставен от жалбоподателя, а именно: „Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите /ТД на НАП/, определен със заповед по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ и чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП /ЗНАП/, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция?“. В тази връзка Общото събрание на колегиите на ВАС е приело, че ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция, както в случая, не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. Директорът и в тази хипотеза организира и ръководи териториалната дирекция в териториалния обхват, отреден с решението на управителния съвет по чл. 5, ал. 5, т. 5 ЗНАП. За тази територия определя органите по приходите компетентни да възлагат ревизия. Не се основава на позитивното право разбирането за дължимо отношение на субординация между териториалния директор и адресатите на заповедта му. За длъжностните лица от състава на подчинената му дирекция възможността да бъдат посочени да възлагат ревизии следва от организационното правомощие на директора по чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП и от правилото на чл. 7, ал. 1 ДОПК. С акта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се разширява, извън кръга на длъжностните лица от състава на дирекцията, персоналният обхват на възможните адресати на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК. Затова и разпоредбата въвежда изискване определящият органите по приходите с правомощия да възлагат ревизии териториален директор да е от компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Контролът върху органите по приходите, които не са от тази дирекция, не се осъществява с упражняване на правомощието по чл. 11, ал. 2, т. 4 ЗНАП /контрол върху дейността на органите и служителите на агенцията в

съответната териториална дирекция/, а на това по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗНАП /организиране и ръководене на възлагането и извършването на проверки и ревизии/. В обобщение е прието, че в тази хипотеза ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК. Не е иззета компетентността на изпълнителния директор или определен от него заместник за възлагане на ревизия „за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски“. И. на правомощието на органа по приходите да възлага ревизии и да участва в издаването на ревизионния акт е законът (вж. чл. 112, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 ДОПК), а не заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, определяща кръга от длъжностни лица с функции на органи по приходите от компетентната териториална дирекция, които да възлагат ревизии /в този смисъл са решаващите мотиви на ТР № 5/13.12.2016 г. на ОС на I и II колегия на ВАС по тълкувателно дело № 10/2016 г./.

Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция, която е различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, а този орган е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден. При този отговор на поставения въпрос и на основание чл. 130, ал. 2 ЗСВ, процесният РА, не е нищожен, а е издаден от материално и териториално компетентни органи.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

Актът е издаден като електронен документ, подписан е с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, за което към ревизионната преписка са представени доказателства, и съгласно чл. 3, ал. 2 от Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ отговаря на предвидената в закона писмена форма. Видно е, че документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./, като в този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП. От приложените доказателства е видно, че органите издали ЗВР, РД, РА притежават валидни КЕП.

В настоящия случай ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като органът по приходите е преценил, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, както и по т.1 и 5. За да определят допълнителни данъчни основи на жалбоподателя по ЗДДС и ЗКПО за ревизираните периоди, органите по приходите са преценили, че са налице данни за укрити приходи от ревизираното лице - приходи от търговска дейност и конкретно - неотчетени приходи от електронна търговия на стоки,

от която дейност са получени суми по наложните платежи.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от следните обстоятелства: 1. до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; 2. налице са данни за укрита приходи или доходи; 3. когато в счетоводството са използвани неистински или с невярно съдържание документи; 4. липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; 5. документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; 6. данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28; 7. декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период; 8. когато ревизираното или проверяваното лице не осигури достъп до подлежащ на контрол обект или до счетоводни и/или търговски данни от значение за производството, съхранявани на електронен носител.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4, ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за доказване е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал. 1 от ДОПК. В настоящия случай, органът по приходите не е доказал факти, даващи основание да се приеме, че е реализирана хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, при определяне на задълженията по ЗДДС и ЗКПО.

В случая, както бе посочено, органите по приходите са счели, че са налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т.1, т. 2 и т.5 ДОПК – до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация, налице са данни за укрита приходи или доходи, документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест е за жалбоподателя. В тежест на ответника е доказването на

обстоятелството/обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 ДОПК, посочени в РА. При доказани от страна на приходните органи обстоятелства по чл. 122, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията, с оглед оборимата презумпция, регламентирана в чл. 124, ал. 2 ДОПК, в тежест на жалбоподателя е да опровергае фактическите констатации в РА.

Според чл. 26, ал. 1, във вр. с ал. 7 ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец, е формираната по реда на ЗКПО данъчна печалба. Не са доказани обаче твърденията на приходните органи, че през 2021 г. ревизираното лице осъществява стопанска дейност като търговец по смисъла на ТЗ, но без регистрация като ЕТ. В това отношение остана недоказано, че от РЛ получени доходи от продажба на стоки чрез електронна търговия в контекста на претендираното основание по чл.112, ал.1, т.2 ДОПК, нито е налице основанието по чл.112, ал.1, т.1 ДОПК. Съответно не е доказано и обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 5 ДОПК – за непредставяне на документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, с оглед на което да се приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от органите по приходите по реда на ал. 2 основа (чл. 122, ал. 1 ДОПК), както и да установят дължимите задължителни осигурителни вноски (чл. 124а ДОПК).

По делото остана недоказано получаване от ревизираното лице на сумите с наложен платеж, описани в обобщени таблици на „Еконт Експрес“ООД и „електронни изявления“.Относно информацията по обобщените таблици, в Решение № 12513/14.12.2023 г. по адм. д. № № 6059/2023 г. на ВАС се застъпва коректната теза,споделяна от настоящия състав, че: „от значение за установяване получаването на приходи ...са документи, изходящи от доставчика и получателя по сделките, каквито документи не са нито таблиците, съдържащи се в технически носител, нито самият технически носител“.

По делото са представени „електронни изявления“ от „Е. Е.“ в хода на ревизионното производство. В случая релевантният факт за данъчното облагане по ЗДДФЛ е получаването на прихода/дохода от задълженото лице. В РА/РД е прието наличие на основания за определяне на задълженията именно с оглед „електронните изявления“ за получени наложени платежи на стойност 26 340, 49 лв. (в период м.01.2021г. -м. 04.2021г), в които за изпращач на стоките и получател на сумите е посочен ревизируваният Б.Г. и е налице подпис за същия за клиент, както и фигурират имената на служителя на дружеството (един и същ, видно от представените с административната преписка електронни изявления), изплатил сумите.

Електронното изявление е словесно изявление, представено в цифрова форма чрез общоприет стандарт за преобразуване, разчитане и представяне на информацията (чл. 2, ал. 1 ЗЕДЕУУ). Автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител, а титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление (чл. 4 ЗЕДЕУУ).

Електронните изявления са съставени като електронни документи по определението на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Доколкото изявленията не съдържат усъвършенстван или квалифициран електронен подпис по определенията в чл. 3, т. 11 и т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014, следва да се приеме, че документът е подписан с обикновен електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г. - данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. По силата на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ правната сила на електронния подпис е

равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните, а това е уговорено в действащите за този период Общи условия на договора с потребителите на неуниверсални пощенски услуги, предоставяни от пощенските оператори, съгласно издадено удостоверение за регистрация за извършване на неуниверсални пощенски услуги. (В този смисъл: Решение № 3758/ 02.04.2026 г. по адм. д. № 12495/2025 г. на ВАС, Решение № 3304/ 24.03.2026 г. по адм. д. № 1281/2026 г.).

Услугата "наложен платеж" се изразява в доставянето на пощенска пратка на получателя срещу определена от подателя сума - § 1, т. 12 ДР от Закона за пощенските услуги.

Електронните изявления за получени наложени платежи са оспорени като неавтентични относно подписите на ревизираното лице за „клиент“, посочен за изпращач на стоките и получател на сумите по наложените платежи. Следва да се отчете спецификата относно начина на създаване на „електронните изявления“, а именно софтуерно приложение, инсталирано на устройство на куриера, което трансформира собственоръчния подпис на клиента в цифрово графично изражение и го интегрира в структурата на електронните документи, в контекста на оспореното авторство на положилия подпис за клиент. Вещото лице по СГЕ е изследвало подписите в реквизита „Подпис клиент“ в копия на Електронни заявления – представени от ответника с административната преписка, заверени от същия.. Експертът е преценил, че независимо от това, че се касае за трансформирани, в цифрово графично изображение, саморъчни подписи, е възможно изследването им за целите на експертизата с оглед идентификацията на автора, положил подпис в реквизита „Подпис клиент“. При сравняването на оспорените подписи с образците от подписа на Б. Г. са установени различия по общи /степен на обработеност, наклон, размер, разтегнатост/ и такива по-характерни частни признаци, като - сложност, форма, количество и направление на движение при изписване, относителни размери; форма и направление на движение при изписване на парафа; наличие на допълнителни щрихи; относително разположение на точките на начало, край и пресичане. Установените различия в общите и частните графически признаци между почерка, отразен в оспорените подписи и почерка, отразен в сравнителните образци от подпис на Б. А. Г. са характерни, индивидуални и в своята съвкупност достатъчни за извода на експерта, че в оспорените подписи са се отразили различни писмено - двигателни навици в сравнение с тези в сравнителните образци, т.е., тези подписи не са положени от ревизираното лице. С оглед цитираното заключение на вещото лице съдът приема оспорването за успешно с произтичащите от това последици.

Съгласно Решение № 10726 от 24.11.2022 г. на ВАС по адм. д. № 2920/2022 г., VI о.- „ относно откритото производство по чл. 193 ГПК, вр. с чл. 144 АПК за оспорване истинността на писмени документи, следва да се отбележи, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като действително първоинстанционният съд не се е произнесъл с нарочно определение, като не е длъжен да постановява и изричен диспозитив в решението, а единствено да развие съображения в мотивите на решението, което е и сторил...“.

Следователно липсват преки доказателства, както ревизираното лице да е изпращач на стоките, така и същото да е получател на сумите по наложените платежи, свързани с изпратените чрез куриерската фирма стоки.

Липсват доказателства ревизираното лице да е извършвало електронна търговия.

Ревизиращият екип не е изяснил и не е събрал доказателства във връзка с твърденията си, че РЛ е извършвало електронна търговия в посока по какъв начин е ставало това, съответно чрез електронен магазин, онлайн платформи (А., eBay и др.), сайтове за обяви и др., чрез които се извършват онлайн продажби, чрез какъв регистриран профил, кой е получавал евентуалните заявки и по какъв начин (като напр. по телефон и регистриран на чие име, или електронна поща).

Липсват документи и доказателства (извън информацията по обсъдените обобщени таблици и успешно оспорените „електронни изявления“), които да сочат получаването на приходи от ревизираното лице от търговска дейност (чрез електронна търговия).

При липсата на доказателства, че собствеността върху изпращаните стоки е принадлежала на ревизираното лице, че прехвърлянето на собствеността на конкретните стоки към съответни купувачи е осъществено именно от ревизирувания субект и че сумите са получени от същия, то не може да се формира коректно извод за действително извършени продажби от ревизираното лице и укрити приходи/доходи от задълженото лице. Да се приеме противното означава да се приемат за доказани факти само по предположение, което не е допустимо и не е целта на нормата на чл. 122, ал. 1 т.2, вр. с чл. 124, ал. 1 от ДОПК.

Вярно е, че при извършване на ревизия по особения ред на чл.122 и следващите от ДОПК констатациите на РА се считат за истински, но само ако са обосновани на събраните доказателства, какъвто не е случая, което обуславя и отмяната на РА.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски е основателно. Претендират се такива по приложен списък, а именно се претендират следните суми: 204,52 евро за възнаграждение на ВЛ (в полза на оспорващата) и адвокатски хонорар (в полза на адвоката), определен от съда по чл. 38, ал.2 от ЗАдв, с оглед договор за процесуално представителство по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Според чл. 38, ал. 2 от ЗАдв, в случаите по чл. 38, ал. 1 от ЗАдв, ако в съответното производството насрещната страната е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. В този случай съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, което съгласно чл. 7, ал.2 т.2 от наредбата възлиза на 1194,04 лв., която сума превалутирана се равнява на 610, 50 евро, който размер е и справедлив в случая, съобразен и с извършената работа от адвоката от една страна, и с обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност извън обичайната, от друга страна.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на М. Н. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Ревизионен Акт № Р-22220523002793-091-001-03.01.2024г., потвърден с Решение № 905/01.07.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения общо в размер на 8340,38 лева, както следва: за допълнителни задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ в размер на 3 419,40 лв., за осигурителни

вноски за ДОО в размер на 1 776,00 лв., ЗО в размер на 1 168,00 лв. и УПФ в размер на 600, 00 лв. за 2021г. и са начислени лихви в размер съответно на 602,99 лв., 384,44 лв., 259,68 лв. и 129,87 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на М. Н. Г., ЕГН [ЕГН] сумата от 204,52 евро за разноси по делото.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на адв. В. Б. И. – ПАК, личен адв. №[ЕГН], адвокатско възнаграждение съобразно чл.38 ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата в размер на 610, 50 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: